

FIZIOTERAPEUT

PROFIL OCUPAȚIONAL

(versiunea finală)

Descrierea ocupației: Practicanții unei astfel de ocupații desfășoară activități de terapie fizică în scopul menținerii, îmbunătățirii și/sau recuperării funcțiilor organismului (restabilirea și reeducarea tulburărilor de postură și de mobilitate, optimizarea funcției cardio-respiratorii etc.).

Cod COR: 222 909

A. Sarcini principale

Această componentă cuprinde acele sarcini aferente unei ocupații care au cea mai mare importanță pentru ocupația respectivă și permit diferențierea între o persoană cu performanțe ridicate în profesia respectivă (expert) și o persoană cu performanțe reduse (novice).

- Evaluează activitățile zilnice ale pacienților în scopul identificării deficitului funcțional sub aspect neurologic, ortopedic și cardio-toracic.
- Testează funcționalitatea senzorio-motorie (postură, echilibru, tonus muscular, coordonarea, ataxia și atonia musculară) pentru a identifica deficiențele motorii și complicațiile asociate (contracturi musculare permanente, atrofie musculară, mobilitate articulară redusă, pierdea autocontrolului mișcării, diminuarea capacității senzoriale etc.).
- Elaborează, planifică și aplică programe de terapii specifice fiecărui caz, în conformitate cu indicațiile medicului specialist.
- Adaptează și modifică frecvența, durata și intensitatea programelor terapeutice în funcție de progresele înregistrate de pacienți.
- Acordă sprijin și suport pacienților în scopul realizării mișcărilor recomandate.
- Ghidează prin recomandări verbale mișcărilor care urmează a fi realizate de către pacienți și urmărește realizarea corectă a acestora.
- Recomandă modificări de postură în scopul corectării curburilor anormale ale coloanei vertebrale și/sau eliminării durerilor musculare.
- Identifică și recomandă proceduri, strategii de mișcare și tipuri de exerciții fizice care pot fi realizate în absența fizioterapeutului și care au drept scop ameliorarea și îmbunătățirea calității mișcării.
- Supune pacienții exercițiilor fizice manuale, masajului terapeutic și/sau tracțiunilor în scopul reducerii simptomatologiei.

- Consemnează simptomatologia, planul terapeutic, evoluția și recomandările specifice fiecărui pacient.
- Furnizează producătorilor de aparatură medicală suportivă sugestii privind construcția acestora.
- Instruiește pacienții în legătură cu utilizarea aparaturii medicale suportive (orteze, proteze etc.).
- Comunică, în scop terapeutic, cu echipa medicală și familia pacienților.
- Îndrumă activitatea asistenților din cabinetele de medicină fizică și recuperare medicală și supraveghează aplicarea corectă a procedurilor recomandate.

B. Contextul muncii

Această componentă conține informațiile esențiale despre mediul în care practicanții unei ocupații își exercită activitățile menite să ducă la îndeplinire sarcinile aferente și eventualele riscuri la care aceștia se expun.

B₁. Mediul fizic

- Fizioterapeutul își desfășoară activitatea în cabinete specializate și/sau instituții medicale.

B₂. Mediul socio-organizațional

- Timpul de muncă este de 6 - 8 ore / zi, în unul sau două schimburi.
- Își desfășoară activitatea individual sau în cadrul echipei de recuperare medicală, urmând prescripțiile medicului terapeut.
- Sarcinile specifice trebuie uneori realizate sub presiunea timpului.
- Erorile apărute în realizarea sarcinilor pot avea consecințe grave asupra stării de sănătate a pacienților sau clienților.

B₃. Riscuri. Alte notificări speciale

- Foarte rar pot avea loc accidente datorate specificului activității (pacienți necooperanți, pacienți cu dificultăți de mobilitate etc.).
- Există riscul dezvoltării în timp a unor afecțiuni reumatice (modificări ale coloanei vertebrale), neurologice (hernii de disc, discopatie, lombosciatică etc.) datorate suprasolicitării și efortului fizic.

C. Nivelul de educație și calificare

Exercitarea oricărei ocupații necesită un anumit traseu de educație sau training finalizat printr-o calificare. Conform Cadrului European al Calificărilor (EQF) există 8 niveluri de calificare (N1-N8).

- Studii superioare de specialitate
- Nivel de calificare: N6

D. Cunoștințe și deprinderi

Cunoștințele colecții de informații relaționate, specifice unui domeniu. Ele sunt rezultatul învățării formale sau non/informale. Deprinderile sunt cunoștințele procedurale, adică blocuri de cunoștințe despre cum să faci o activitate (proceduri, strategii, tehnici), de regula cu o anumită unealtă.

Cunoștințe referitoare la:

- Medicină și stomatologie
- Terapie și consiliere
- Servicii clienți și personal
- Educație și instruire
- Biologie
- Psihologie
- Limba română

Tipuri de deprinderi

- Deprinderi de rezolvare de probleme
- Deprinderi sociale

E. Aptitudinile

Aptitudinea reprezintă un set de procese cognitive, psihomotorii sau senzoriale necesare pentru a obține performanță într-o gamă de activități. Succesul în activitatea respectivă presupune pe lângă aptitudini, un set de cunoștințe dobândite printr-o rută educațională.

E1. Aptitudini cognitive

Aptitudine	Nivel de dezvoltare				
	1 (minim)	2 (mediu inferior)	3 (mediu)	4 (mediu superior)	5 (maxim)
1. Abilitatea generală de învățare				x	
2. Aptitudinea verbală				x	
3. Aptitudinea numerică			x		
4. Aptitudinea spațială					x
5. Aptitudinea de percepție a formei					x
6. Abilități funcționărești			x		
7. Rapiditatea în reacții					x
8. Capacitatea decizională				x	

E2. Aptitudini psihomotorii (A_P), senzoriale (A_S) și fizice (A_F)

Aptitudini psihomotorii

- Dexteritate manuală
- Dexteritatea degetelor
- Rapiditatea mișcării membrelor

Aptitudini senzoriale

- Acuitate vizuală apropiată
- Discriminare cromatică

Aptitudini fizice

- Coordonare trunchi-membre
- Rezistență fizică
- Putere musculară statică

F. Alte caracteristici relevante

Cele mai importante caracteristici, altele decât cunoștințe, deprinderi și abilități (Knowledge, skills, abilities - KSA) sunt: interesele, surse ale satisfacției profesionale și caracteristicile de personalitate.

F1. Interese

Primele trei tipuri de interese în ordinea relevanței sunt:

S R Î (social, realist, întreprinzător)

F2. Surse ale satisfacției profesionale

- Servicii în folosul celorlalți
- Realizare personală
- Folosirea unor abilități individuale
- Munca în echipă
- Statut social
- Autoritate, conducere
- Autonomie
- Compensații
- Creativitate în muncă
- Responsabilitate
- Stabilitatea locului de muncă

F3. Caracteristici de personalitate

- Exercițarea ocupației Fizioterapeut poate fi realizată cu succes de către persoane care prezintă abilitatea sau obiceiul de a se comporta politicos. Bunăvoință, atitudine amabilă; politețe, gentilețe. Au însușirea de a fi conștientizate; manifestă corectitudine, seriozitate, scrupulozitate. Comportamentele sunt orientate spre scopuri clar delimitate, manifestă exigență, meticulozitate și rigurozitate în realizarea sarcinilor prin conștientizarea regulilor. Prezintă abilitatea de a-și menține echilibrul emoțional și în situații de stres fără a prezenta manifestări extreme și neconcordante cu situația.

G. Perspectiva pe piața muncii

Perspectiva pe piața muncii se referă la dinamica dezvoltării ocupației respective în raport cu ansamblul ocupațiilor prezente pe piață. Sunt utilizate trei categorii de notații care semnifică tot atâtea tendințe: creștere (dinamica ocupației e mai mare decât celelalte ocupații per ansamblu), stagnare (dinamica ei este similară cu a altor ocupații) și scădere (dinamica este sub nivelul ansamblului ocupațiilor).

- Creștere

H. Categoria de salarizare

Raportarea unui salariu la salariul minim pe economie este un indicator relativ constant și foarte informativ, independent de fluctuațiile salariale. Ca atare vom avea ocupații cu salariu minim și ocupații de $n \times$ salariul minim, unde n poate fi și un interval (ex. „2-4” x salariul minim).

(1,5 - 5) X Salariu minim pe economie

I. Ocupații similare

Sunt prezentate 2-5 ocupații care fac parte din aceeași grupă, conform opiniei specialiștilor.

- Profesor de cultură fizică medicală
- Kinetoterapeut
- Fiziokinetoterapeut